

забезпечення ефективного функціонування системи фінансової безпеки підприємства є узгоджене застосування методів оцінювання збитків як бази та інструменту контролю, а також орієнтира під час планування та здійснення фінансово-господарської діяльності підприємства [5].

В загальному можна сказати, що для будь-якого підприємства завжди існують загрози, які надходять із зовні або виникають усередині підприємства. Узагальнюючи сучасні підходи до визначення загроз визначено, що загроза - це реальна можливість впливу дії навмисного чи ненавмисного характеру, що порушує стійкість функціонування підприємства, наносить матеріальної та нематеріальної шкоди, яка призводить до відхилень від стратегії.

Система фінансово-економічної безпеки покликана захистити підприємство від зовнішніх та внутрішніх загроз, надійно зберегти та ефективно використати її матеріальний і фінансовий потенціал. Чим детальніше підприємство визначить загрози, притаманні саме йому, тим більш точні будуть вжиті заходи для стабілізації ситуації і нормального його функціонування.

Список використаних джерел:

1. Абалкин Л. Экономическая безопасность России: угрозы и их отражение // Вопросы экономики. – 1994. - №12. – С.4 – 13.
2. Лоханова Н. Система управління станом економічної безпеки підприємства: проблемні питання, концепція розвитку/ Економіст, 2005 р., № 2, с. 52-56.
3. Реверчук Н.Й. Управління економічною безпекою підприємницьких структур [монографія] / Реверчук Н.Й. – Львів ЛБІ НБУ. 2004. – с.195
4. Основы экономической безопасности (Государство, регион, предприятие, личность)/ Под. ред. Е. А. Олейникова. – М.: ЗАО «Бизнес-школа», «Интерсинтез», 2003 р., с 288.
5. Папехин Р.С. Индикаторы финансовой безопасности предприятий./ Волгоград: Волгоградское научное издательство, 2007 р., с. 16

Олійниченко Д.Р. студентка,

Занора В.О., к.е.н., доцент

кафедри менеджменту та економічної безпеки,

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

МЕТОДИ ЗАХИСТУ ВІД РИЗИКУ

Кожна сучасна діяльність не існує без ризику, але він повинен бути максимально прорахований. Управління ризиком — надзвичайно широке поняття, яке охоплює проблеми, пов'язані практично з усіма напрямками й аспектами управління.

Інвестиції характеризуються двома взаємопов'язаними параметрами: ризиком і прибутковістю. Як правило, чим вище ризик інвестицій, тим вище повинна бути їх очікувана прибутковість. При підготовці бізнес-плану потрібно орієнтовно оцінити, які ризики найбільш вірогідні для проекту і під що вони в разі їх реалізації можуть обійтися.

Розрізняють дві основні функції ризику - стимулюючу і захисну.

Стимулююча функція має два аспекти: конструктивний і деструктивний. Перший проявляється в тому, що ризик при вирішенні економічних задач виконує роль каталізатора, особливо при вирішенні інноваційних інвестиційних

рішень. Другий аспект виражається в тому, що прийняття і реалізація рішень з необґрунтованим ризиком ведуть до авантюризму. Авантюризм - різновид ризику, об'єктивно містить значну ймовірність неможливості здійснення задуманої мети, хоча особи, які приймають такі рішення, цього не усвідомлюють.

Ризики проранжірованни з точки зору їх небезпеки для бізнесу, для кожного ризику оцінено його негативний вплив і обраний спосіб захисту.

Укрупнене, основними засобами дозволу ризиків є: уникнення їх, утримання, передача.

Уникнення ризику означає просте ухилення від заходу, пов'язаного з ризиком. Однак уникнення ризику для підприємця часто означає відмову від прибутку.

Утримання ризику - це залишення ризику на відповідальності підприємця. Так, інвестор, вкладаючи венчурний капітал, заздалегідь упевнений, що він може за рахунок власних коштів покрити можливу втрату венчурного капіталу.

Передача ризику означає, що підприємець передає відповідальність за ризик комусь іншому, наприклад, страхової компанії.

На практиці перше, що необхідно вирішити - це прийняти стратегічне рішення про стиль роботи з наявними ризиками, другим, більш деталізованим елементом управління ризиками є прийняття рішення про інструмент зниження ступеня ризику.

Ризик являє собою небезпеку, яка може призвести до неочікуваного результату. Поняття ризику-це складне, багатогранне і неосяжне явище, яке поєднує в собі оцінку ймовірності і наслідки настання несприятливої події.

Головним етапом в управлінні ризиками є створення системи заходів щодо їх усунення чи зниження, моя робота буде спрямована на характеристику даних методів. Основними способами мінімізації є:

- 1) диверсифікація об'єктів / проектів;
- 2) поділ ризику з партнерами, іншими економічними суб'єктами;
- 3) страхування;

4) відхід від ризику. В системі методів управління ризиками підприємства основна роль належить внутрішнім механізмам їх нейтралізації (методам захисту від ризиків, методам зниження ризиків).

Диверсифікація об'єктів може полягати в роботі з різними товарними групами, інвестуються між різними не пов'язаними один з одним об'єктами вкладень. Якщо в результаті непередбачених подій один вид діяльності буде збитковий, то інша діяльність буде приносити прибуток. Це врятує господарюючий суб'єкт від банкрутства і дозволить йому продовжувати функціонувати.

Хеджуванням - це діяльність, яка спрямована на створення захисту від можливих фінансових втрат у майбутньому, пов'язаних зі зміною ринкової ціни фінансових інструментів чи товарів.

Під терміном хеджування також розуміють підхід, який використовується для опису дій з мінімізації цінових ризиків, пов'язаних із імовірністю зміни ринкової ціни протягом певного часу.

Прибуток одержується, як правило, після тимчасової втратою деякої ліквідності. Проблеми з ліквідністю виникають у банку, якщо вони виникають у клієнтів; якщо у клієнтів свої проблеми з ліквідністю, вони їх перекладають на банк.

Путря В.В. студентка,

Тулуб О.М., к.е.н.,

*доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького*

МЕТОДИ ХЕДЖУВАННЯ ВАЛЮТНИХ РИЗИКІВ

Економіка країни є важливим фактором сьогодення. В багатьох країнах спостерігається нестабільність економічної системи, фінансового ринку і як наслідок виникає валютний ризик.

Валютний ризик є актуальною проблемою для підприємців будь-якої сфери щороку стає все більш непередбачуваним. Ризик виникає як наслідок нестабільного курсу валют на фінансовому ринку. Такий вид ризику властивий для підприємств, які продають чи купують товар за іноземну валюту в Україні чи за кордоном або здійснюють діяльність, яка пов'язана з валютою. Всі підприємства, що мають справу з міжнародною діяльністю стикаються з валютними ризиками. Найбільш розповсюдженим і ефективним способом їх зниження є хеджування валютних ризиків.

Хеджування - діяльність, що спрямована на мінімізацію можливих фінансових втрат у майбутньому, пов'язаних із коливанням курсу валюти, а також імовірністю зміни ринкової ціни протягом певного часу.

Існує два основних методи хеджування: хеджування на пониження та хеджування на підвищення.

Хеджування на підвищення застосовується тоді, коли необхідно застрахуватися від потенційного підвищення цін (курсових коливань) у майбутньому. Він дозволяє встановити купівельну ціну набагато раніше, ніж був придбаний реальний контракт на обрану валюту чи акцію.

Хеджування на зниження, передбачає здійснити в майбутньому продаж валюти, і тому, продаючи на біржі терміновий контракт або опціон, він страхує себе від можливого зниження курсу у майбутньому.

Хеджування валютних ризиків здійснюється за допомогою ф'ючерсних контрактів, форвардних угод, свопів та опціонів [1, с.147].

Найпоширенішою формою хеджування валютних ризиків є форварди. Під форвардною угодою розуміють будь-яку купівлю-продаж певної суми валюти на конкретну дату в майбутньому за наперед визначеним курсом.